

शिवस्तुतिः ९९.

स्फुटं स्फटिकसप्रभं स्फुटितहाटकश्रीजटं शशां-
कदलशेखरं कपिलफुल्लनेत्रत्रयम् । तद्भुजगभूषणं भूतिमत्कदानुशितकंठ ते वपुरवेक्ष्यते
वक्षणम् " १ । त्रिलोचनविलोचने लसति ते लला-

मायिते स्मरो नियमघस्मरो नियमिनामभूद्भूस्म-
 सात् ॥ स्वभक्तिलतया वशीकृतवती सतीयं सती
 स्वभक्तवशगो भवानपि वशी प्रसीद प्रभो ॥२॥
 महेश महितोषि तत्पुरुषपूरुषाग्न्यो भवानघोररिपु-
 घोर तेनवम वामदेवांजलिः ॥ नमः सपदि जात ते
 त्वमिति पंचरूपोचितः प्रपंचचयपंचवृन्मम मन-
 स्तमस्ताडय ॥३॥ रसाधनरसानलानिलवियद्वि-
 वस्वद्विधुप्रयष्टृषु निविष्टमित्यज भजामि मूर्त्यष्ट-
 कम् ॥ प्रशांतमुत भीषणं भुवनमोहनं चेत्यहो
 वपूंषि गुणपूंषि तेऽहमहमात्ममोहं भिदे ॥ ४ ॥
 विमुक्ति परमाध्वनां तव षडध्वनामास्पदं पदं
 निगमवेदिनो जगति वामदेवादयः ॥ कथंचिदुशि-
 क्षिता भगवतैव संविद्रते वयं सुविरलांतराः कथ-
 मुमेश तन्मन्महे ॥५॥ कठोरितकुठाग्या ललित-
 शूलया वाहया रण डुमरया स्फुरद्धरिण्या सखट्-
 वांगया । चलाभिरचलाभि रप्यगणिताभि हन्तृत्य-

तच्चतुर्दश जगन्ति ते जयजयेत्ययुर्विस्मयम् ॥ ६ ॥
 पुरत्रिपुररंधनं विविधदैत्यविध्वंसनं पराक्रमपरंपरा
 अपि परा न ते विस्मयः ॥ अमर्षबलहर्षितक्षुभित-
 वृत्तनेत्रोज्ज्वलज्ज्वलज्ज्वलनहेलया शं लभितं हि
 लोकत्रयम् ॥ ७ ॥ सहस्रनयनो गुहः सहस्ररश्मि-
 विधुर्बृहस्पतिरुताप्पतिः ससुरसिद्धविद्याधराः ॥
 भवत्पदपरायणाः श्रियमिमामयुः प्रार्थिनां भवा-
 न्सुरतरुर्दशं दिश शिवां शिवावल्लभ ॥ ८ ॥ तव
 प्रियतमादतिप्रियतमं सदैवांतरं पयस्युपहितं घृतं
 स्वयमिव श्रियो वल्लभम् ॥ विभिद्य लघुबुद्धयः
 स्वपरपक्षलक्षायितं पठन्ति हि लुठन्ति ते शठहृदः
 शुचा लुठिताः ॥ ९ ॥ निवासनिलयश्चिता तव शिर
 स्तुतिमालिका कपालमपि ते करे त्वमशिवोप्यनंत-
 धियाम् ॥ तथापि भवतः पदं शिवशिवेत्यदो जल्प-
 तामकिंचन न किंचनवृजितमस्त्यभस्मीभवत् ॥ १० ॥

